

...דרישה להקמת ועדת חקירה...

המשפחות השכולות בקריאה – יש למצות את הדין...

התעלמות החכ"ם החרדים עוברת כל גבול...

ולנגד עיני גליון עתון ישן נושן, עותק יחיד ששרד, תאריך הגליון הוא יום א' ז' סיון ב'תקכ"ד
ולזהלן הכתבה הראשית בשינויי עריכה מתבקשים:

דוד המלך איננו

קינה נחי וילל. משיח ה' נלכד בשחיתותנו. וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'

נחרג בקריסת מעלות ביתו שנבנו ללא תקן הנדסי. דרישה לוועדת חקירה ממשלתית. רשלנות הנדסית שעלתה לנו בחיי אדוננו דוד

כמובן, במהלך ימי האבלות לא ראוי יהיה לעסוק בעניין זה ועם ישראל כולו יעסוק בכבודו והספדו של מלכנו, אולם, יחד עם זאת חובה עלינו לזכור כי אי חקירת גורמי האסון והאחראים לו הוא הוא הגורם לאסון הבא רחמנא לשיוזבן, וע"כ יחד עם הצער והכאב לא נוכל להימנע מדרישה חד משמעית להקמת וועדת חקירה מקצועית שאינה תלויה שתבדוק בשל מי הסער הגדול הזה ועל שכם מי מוטלת האשמה לאסון כבד זה.

זכה להגיע עדי גינתו, עודו יורד במעלות ביתו ואחת המעלות תחת רגליו הקדושות נשברה ונתמוטטה, ויפול המלך, ויעריכו הרופאים כי בעבור נפלו נשברה מפרקתו ותאסף רוחו אל צורו וגואלו. ודוד בן שבעים שנה במותו.

יודעי דבר ספרו לכתבינו כי הותרע ע"י מבקר המדינה כבר בדו"ח ב'תקכ"ב (1233 לפנה"ס) לפני כשנתיים על כשלים מהותיים בהנדסת מעלות בית המלך, אולם כרגיל במחוזותינו לא נעשה דבר ואת המחיר שילם עמנו כולו באבדן מלכו משיחו.

מה נאמר ומה נדבר האלוקים מצא את עון עמו, ביום הגדול יום חג מתן תורתנו ניטלה מאתנו התורה, נסתלקו המאורות והשכה השמש בערנו, מלך ישראל משיח ה' המנחיג את עמנו מזה 40 שנה נפטר לבית עולמו.

ידועה היתה לכל עמנו חולשתו של המלך בשנים האחרונות, אולם בעת האחרונה לא ניכר כל שינוי באורח חייו, את יום החג עשה המלך כדרכו בביתו כשהוא יושב והונה בתורה, מעט לאחר חצות היום יצא המלך לגינת ביתו לשוח מעט בשדה לרוח היום, אולם לא

מסקנות ועדת החקירה דאז לא הגיעו לידינו, נוכל רק לשער שהמהנדס, הקבלן, מהנדס הבטיחות או כולם יחד שילמו ביוקר על הכשל שגרם לאסון הכביר והעם היה מאושר, ב"ה נמנע האסון הבא, שלמה המלך כבר לא יפול... יעברו 1738 (אלף שבע מאות ושלושים ושמונה) שנים, עד שעם ישראל יקבל את הסיפור המלא והאמיתי, בשנת ד'רס (460 לספח"ג) יצא לאור ספר ושמו תלמוד בבלי, ובמסכת שבת מגלים לנו חכמינו ז"ל את האמת העומדת מאחורי המאורעות שהיו נראים בעיני בשר כה ברורים ופשוטים, וכדלהלן:

אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם... ואדעה מה חדל אני
אמר לו בשבת תמות ... כל יומא דשבתא הוה יתיב וגרים כולי יומא
ההוא יומא דבעי למינח נפשיה קם מלאך המות קמיה ולא יכיל ליה
דלא הוה פסק פומיה מגירסא אמר מאי אעביד ליה הוה ליה בוסתנא
אחורי ביתיה אתא מלאך המות סליק ובחיש באילני נפק למיחזי הוה
סליק בדרגא איפחית דרגא מתותיה אישתיק ונח נפשיה.